

20 Ιανουαρίου 2021

Φίλοι: Πόσους και ποιους πρέπει να έχει το παιδί;

[/ Αφιέρωμα](#) / [Εκπαίδευση](#)

Ρομίνα Ξύδα

Η φίλια είναι πολύτιμη για την υγιή ανάπτυξη του παιδιού - Η Μαργαρίτα Ζωγράφου, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπεύτρια απαντά τις συχνότερες απορίες των γονέων

Πότε και πώς τα παιδιά δημιουργούν φιλίες και ποιος ο ρόλος των γονέων στο κτίσιμο της πολύτιμης αυτής σχέσης;

Σε ποια ηλικία του παιδιού αναπτύσσονται σχέσεις εμπιστοσύνης και χτίζονται γερές φιλίες;

Οι φιλικές επαφές των παιδιών ξεκινούν από τα τρία έως τα πέντε έτη, τότε δηλαδή που το παιδί κάνει την πρώτη του είσοδο είτε στον παιδικό σταθμό είτε στο νηπιαγωγείο. Εκεί οι σχέσεις έχουν περισσότερο ως σκοπό την συνύπαρξη, το παιχνίδι και την αλληλεπίδραση. Από τα 8 όμως έως τα 12 έτη οι φιλίες αρχίζουν να προσανατολίζονται δυνατά, να έχουν συναισθηματικό δέσιμο και να επηρεάζουν ισχυρά τον ψυχισμό του παιδιού σε όλη του τη ζωή.

Για να κρατήσει μία φίλια, οι επίδοξοι φίλοι πρέπει να έχουν πάνω-κάτω τα ίδια γούστα και το ίδιο στυλ όπως συμβαίνει με εμάς τους μεγάλους;

Καλό θα ήταν να έχουν τα ίδια γούστα, μπορεί όμως να μην συμβαίνει πάντα αυτό. Ωστόσο δύο φίλοι για να μπορέσουν να παραμείνουν φίλοι πρέπει να έχουν τις ίδιες φιλοδοξίες, τους ίδιους στόχους, σκοπούς και αναζητήσεις. Ωστόσο παρατηρούμε, στα χρόνια του δημοτικού, να διαμορφώνονται φιλίες ανάμεσα σε παιδιά με διαφορετικές προσωπικότητες. Δηλαδή ένα παιδί ηγετικό μπορεί να «κουμπώνει», να δένει πολύ καλύτερα με ένα παιδί πιο χαμηλών τόνων.

Κάποιες φορές, εμείς οι γονείς, έχουμε την τάση να επεμβαίνουμε στις φιλίες των παιδιών μας. Ποια είναι η άποψή σας πάνω σ' αυτό;

Καλό θα είναι να μην επεμβαίνουμε. Για να επιλέξει κάποιο παιδί ένα άλλο παιδί ως φίλο σημαίνει ότι του καλύπτει κάποια συγκεκριμένη ψυχοσυναισθηματική ανάγκη. Πως κάτι βρίσκει σ' αυτό το παιδί μέσα από την συναναστροφή με το οποίο νιώθει καλύτερα. Πότε όμως θα μπορούσαμε να επέμβουμε; Όταν δούμε ότι υπάρχουνε προστριβές ή έντονες σχέσεις που οδηγούν σε βίαιους καβγάδες. Επίσης όταν δούμε ότι το παιδί μας έχει αρχίσει να αποκτά συμπεριφορές που δεν τις είχε πριν και που είναι αρνητικές. Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω ότι είναι λάθος να «φορτώνουμε» φίλους στα παιδιά μας, λόγου χάρη όταν μία φίλη δική μας έχει παιδί και επιμένουμε να κάνουν και τα παιδιά μας παρέα. Τα παιδιά πρέπει να επιλέγουν μόνα τους τους φίλους τους και σ' αυτή την διαδικασία δεν πρέπει να έχουμε κανέναν απολύτως λόγο.

Μία νέα θεωρία υποστηρίζει ότι ένα παιδί είναι προτιμότερο να έχει πολλούς φίλους παρά έναν κολλητό γιατί η αποκλειστικότητα «ενθαρρύνει» το bullying. Ποια είναι η άποψή σας πάνω σ' αυτή τη θεωρία;

Όταν ένα παιδί γνωρίζει και συνυπάρχει στον σχολικό χώρο με ένα ή δύο παιδιά είναι πιο εύκολο να στοχοποιηθεί και να θυματοποιηθεί. Δηλαδή είναι πιο εύκολο να γίνει το ίδιο ο στόχος του bullying. Όταν, όμως, είναι σε μία παρέα με πολλά παιδιά, με μεγάλο «δίκτυο», αυτόματα, προστατεύεται καλύτερα. Είναι ένα σύστημα που το προστατεύει. Όσο περισσότεροι, τόσο πιο καλά.

Αληθεύει ότι τα μοναχοπαίδια δυσκολεύονται να κάνουν φίλους;

Όχι, δεν ισχύει αυτό. Αυτό έχει να κάνει με τον βαθμό κοινωνικοποίησης από την οικογένεια, με το πόσο η οικογένεια που έχει το ένα παιδί είναι υπερπροστατευτική και το αφήνει ή δεν αφήνει να εμπλακεί σε σχέσεις φιλίας. Αυτό λοιπόν είναι καθαρά θέμα των γονιών. Ωστόσο, τα μοναχοπαίδια έχουν τα εξής χαρακτηριστικά: συνήθως είναι πιο απαιτητικά, πιο επιλεκτικά και πιο εκλεκτικά στις φιλίες τους κι εκεί ίσως κάποιες φορές να δημιουργούνται κάποιες δυσκολίες.

Τι κάνουμε όταν το παιδί μας έρθει και μας πει: «Μαμά, τα άλλα παιδάκια δεν μ' έχουν φίλο... δεν θέλουν να παίζουν μαζί μου»;

Πρώτα απ' όλα δεν πανικοβαλλόμαστε. Στη συνέχεια, δίνουμε χρόνο. Η περίοδος της προσαρμογής κρατάει ένα αρκετά μεγάλο διάστημα και έχει να κάνει με την ηλικία του παιδιού. Ένα παιδί στο νηπιαγωγείο θέλει πολύ χρόνο για να ξεκινήσει να προσαρμόζεται στο νέο περιβάλλον και στις καινούριες του σχέσεις. Αν τώρα δούμε ότι το παιδί μας ανησυχητικά δεν κάνει παρέα με κανένα παιδί, πρέπει να το συζητήσουμε με τον/την εκπαιδευτικό της τάξης. Οι δάσκαλοι έχουν στα χέρια τους μαγική δύναμη. Έχουν τη δυνατότητα να «κολλάνε» τα παιδιά μεταξύ τους,

να τη δένουν την ομάδα, να τα προσαρμόζουν στον χώρο, τον χρόνο και τις απαιτήσεις της νέας τους πραγματικότητας. Άρα, απευθυνόμαστε πρώτα σε εκείνους. Αν δούμε ότι και πάλι το θέμα δεν λύνεται, πρέπει να το ψάξουμε κι εμείς λίγο περισσότερο. Πρέπει να αναρωτηθούμε μήπως το παιδί μας παρουσιάζει συμπεριφορές οι οποίες είναι τέτοιες ώστε να απωθούν τα υπόλοιπα παιδιά από κοντά του; Μήπως από την άλλη το παιδί μας είναι υπερβολικά εσωστρεφές και αδυνατεί να ξεφύγει από μία απομόνωση ή να εμπλακεί σε άλλες σχέσεις; Κι επίσης, μήπως το παιδί μας κάνει πολύ παρέα με μεγάλους κι έχει συνηθίσει σε ένα τέτοιο μοντέλο φιλικής «συναλλαγής» και δυσκολεύεται να έρθει σε επαφή με τους συνομηλίκους του;

Ευχαριστούμε την κ. Μαργαρίτα Ζωγράφου, Ψυχολόγο-Ψυχοθεραπεύτρια

Πηγή: ygeiamou.gr